

РЕШЕНИЕ

№ 26

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
в присъствието на прокурора В. Ст. С.
като разгледа докладваното от Десислав Любомиров Наказателно дело за възобновяване № 20221000601368 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 424, ал.1 вр. с чл. 422, ал.1, т.5 от НПК.

Постъпило е искане от адв.Д. М., защитник на осъдената С. З. К., за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 1203/2022г.о описа на СГС. С Присъда постановена по НОХД № 19529/2018г. по описа на Районен съд - София съдът е признал подсъдимата С. З. К. за виновна по повдигнатото ѝ обвинение с правно основание чл. 343б. ал. 2 от НК и ѝ е наложил наказание 3 години „лишаване от свобода“. „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 4 години и глоба в размер на 900 лева. Присъдата е изменена с Решение № 604 от 05.10.2022г. на Софийски градски съд. постановено по ВНОХД № 1203/2022г. в частта основно наказанието, като същото е намалено на 3 месеца „лишаване от свобода“ „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година и е отменена наложената глоба.

В искането се твърди, че решението на Софийски градски съд по ВНОХД № 1203/2022г. е незаконосъобразно, неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 422, ал. 1. т. 5 НПК. .

Решението противоречало на материалния закон, тъй като съдът е приел, че са налице достатъчно доказателства, които поотделно и в своята съвкупност установяват по един безспорен и категоричен начин, че подсъдимата е извършила от обективна и субективна страна престъплението, в което е обвинена, но доказването употребата на алкохол се е осъществило по реда на Наредба № 1 от 19.07.2017г., чийто разпоредби не били спазени. Липсвал съставен протокол за отказ за тестване с дрегер, който бил задължителен по Наредбата. Въпреки, това, на К. бил издаден Талон за медицинско изследване, който не отговарял на Наредбата, тъй като липсвал и задължителните стикери, и второ - талонът бил издаден няколко часа след като същата е била спряна за проверка. Съдът е приел за доказан факт. за който липсвали безспорни доказателства, като аналитичната дейност не била пълна и това подкопавало убедителността на съдебния акт и оттам доверието в правосъдието.

Решението било постановено и при съществени процесуални нарушения поради факта, че съдът не изследвал обективно, всестранно и пълно доказателствата по делото и не е разкрил обективната истина в съответствие със задълженията си по чл.13. чл.14. чл. 107. ал.5 НПК.

Иска се на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, във връзка с чл. 348, ал. 1, т. 1 - 3 от НПК отмяна на въззивното решение и първоинстанционната присъда и оправдаване на осъдената К. или алтернативно и връщане делото за нова разглеждане от съда с конкретни указания по правилното прилагане на закона.

В съдебно заседание искането за възобновяване на наказателното производство се поддържа. Защитникът поддържа възраженията за допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че полицейските служители, които са извършили проверката спрямо осъдената, не са разполагали с нужната компетентност да направят това. Позовава се на инструкция издадена от ГД „НП“, съгласно която всеки един полицейски служител трябвало да преминава задължително обучителен курс за боравене със съответното техническо средство. В настоящото производство единственото, което било установено, е че съществували длъжностни характеристики за съответните полицейски служители, от които било видно, че същите по принцип могат да боравят с технически средства, но липсвал

документ, който да установява тяхната компетентност. Още при първоначалното разглеждане на делото е следвало да се изиска и да се установи такава информация, тъй като можело да се установи дали не става дума за правомерен отказ, от страна на подсъдимата да бъде извършена проба с техническото средство., тъй като в акта за установяване на административно нарушение, се излагат твърдения, че тя е отказала да даде проба с техническото средство. Налице били доказателствата, че преди извършването на пробата с техническото средство, но и след спирането на въпросното МПС, което е било управлявано от осъдената, осъдената е имала досег до алкохолна напитка, ко ято е употребила налагали извод, че червената лампа, която е светила на дрегера, е допълнително доказателство, че има засичане на алкохолно вещество в устната кухина, а не в издишания въздух, и пробата е невалидна.

Доказателствената съвкупност, изразяваща се в разпит на полицейските служители, не била достатъчна според защитника по никакъв начин да установи, че именно към момента на спирането на автомобила е била употребена алкохолна напитка, така че да бъде активизиран състава на престъплението, в което е била обвинена и впоследствие осъдена К.. Налице били безспорни доказателства за употреба на алкохол, но точният момент, в който този алкохол бил употребен, в настоящото производство не се установявал. По тези съображения счита, че са налице процесуалните основания за отмяна на осъдителната присъда спрямо осъдената и нейното оправдаване .

Осъденият поддържа казаното от защитника й, чоли делото да бъде върнато за разглеждане от друг съдебен състав.

Прокурорът счита искането за неоснователно. Излага твърдения, че не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли искането за възобновяване да бъде оставено без уважение.

Софийският апелативен съд, след като обсъди искането на осъдената К., съображенията развити устно в съдебно заседание, и извърши проверка в рамките на изтъкнатите основания по [чл.422](#), ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на делото, намира следното:

Искането на осъдената за отмяна по реда на възобновяването на влезли в сила съдебни актове е процесуално допустимо, тъй като е

депозирано от лице имащо право на това, актовете, чиято отмяна се иска по реда на възобновяването не са проверени по касационен ред, а искането е постъпило във САС в законоустановения с разпоредбата на чл. 423, ал. 1 от НПК срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С присъда постановена по НОХД № 19529/2018г. по описа на Районен съд - София съдът е признал подсъдимата С. З. К. за виновна по повдигнатото ѝ обвинение с правно основание чл. 343б. ал. 2 от НК и е наложил наказание 3 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 4 години и глоба в размер на 900 лева. Присъдата е изменена с Решение № 604 от 05.10.2022г. на Софийски градски съд. постановено по ВНОХД № 1203/2022г. в частта относно наказанието, като същото е намалено на 3 месеца „лишаване от свобода“ „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година и е отменена наложената глоба.

Изложеното в искането за възобновяване на наказателното производство оплакване за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила е неоснователно. Необосновано е твърдението, че въззивният съд не е спазил правилата на чл.13, чл.14, чл.107 от НПК. Предмет на настоящия контрол е само спазването на правилата при извършване оценка на доказателствения материал от решаващия съд, а не и резултатът от тази дейност. По делото при извеждане на значимите за обективната и субективна съставомерност на поведението на осъдената обстоятелства са спазени изискванията на чл.13, чл.14 и чл.107 ал.5 от НПК, поради което не са налице пороци, които да поставят под съмнение правилността на формиране на вътрешното убеждение на съда. В дейността на въззивния съд по оценка на доказателствата и доказателствените средства не се констатира нарушения- не са надценени едни доказателства за сметка на други, като осъществената интерпретация на доказателствения обем е според действителното му съдържание. Изложеното дава основание да се приеме, че присъдата и въззивното решение не са постановени при допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са довели и до нарушение на материалния закон. Въззивният съд е подложил на внимателна преценка и пълно изследване всички относими към предмета на обвинение доказателства, в която си дейност не е допуснал съществени нарушения които да са довели до ограничаване на процесуалните права на осъдената К. и до неправилно приложение на закона.

Неоснователно защитника възразява, че съдът е приел за доказан факт. за който липсвали безспорни доказателства, като аналитичната му дейност не била пълна и това подкопавало убедителността на съдебния акт и оттам доверието в правосъдието. Поведението на осъденото лице покрива съдържанието на изпълнителното деяние управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, съгласно нормата на чл.343б, ал.2 от НК. При това, категорично е доказано, че деянието е извършено в условията на повторност., Въззивният съд не е формирал фактическите си изводи въз основа на доказателства които не са събрани по реда на процесуалния закон и не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по чл.13, чл.14 и чл.107 от НПК, както неоснователно се твърди в искането за възобновяване на наказателното производство, включително и при обосноваване на изводите си относно обективната и субективна страна от състава на престъплението. С оглед на това настоящия съдебен състав приема, че искането е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран така и на основание чл.424, ал.1 от НПК Софийският апелативен съд, пети състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдената С. З. К. с ЕГН*****, за възобновяване на наказателното производство по ВНОХД № 1203/2022г.о описа на СГС, в хода на което е изменена Присъда постановена по НОХД № 19529/2018г. по описа на Районен съд – София.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____